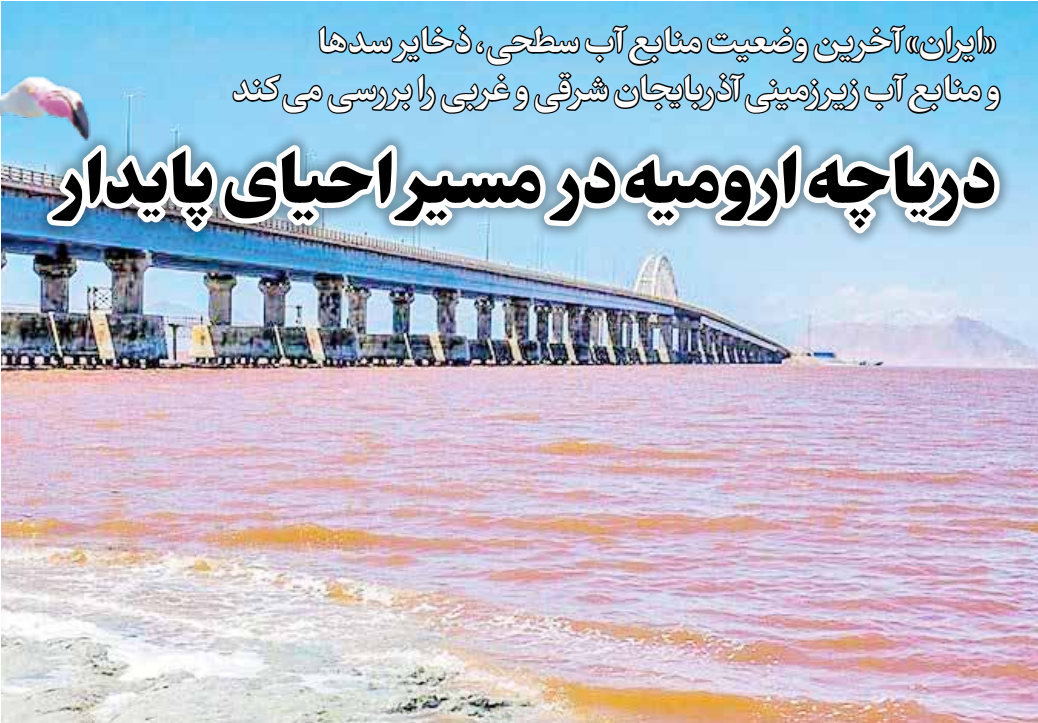

«ایران» آخرین وضعیت منابع آب سطحی، ذخایر سدها و منابع آب زیرزمینی آذربایجان شرقی و غربی را بررسی می‌کند

دریاچه ارومیه در مسیر احیای پایدار

گزارش

بتنامیرعظیمی

گروه ایران زمین

افزایش ۱۱۰ سانتی متری تراز دریاچه ارومیه و رشد چهار برابری وسعت پهنه آبی آن نسبت به شرایط مشابه سال گذشته، در کنار ذخیره ۲۰۵۲ میلیارد مترمکعبی آب، نشانه‌ای امیدوارکننده از بهبود وضعیت نگیں فیروزه‌ای ایران پس از ماه‌ها خشکسالی است؛ روندی مثبت که با افزایش بارش‌ها و بهبود ذخایر سدهای حوضه آبریز همراه

دریاچه ارومیه که در محدوده جغرافیایی دو استان آذربایجان شرقی و آذربایجان غربی قرار دارد، برای عبور از شرایط شکننده کنونی به استمرار جریان‌های ورودی و مدیریت یکپارچه منابع آب در حوضه آبریز نیازمند است. آخرین آمار اعلام شده از سوی شرکت آب منطقه‌ای آذربایجان شرقی نشان می‌دهد تراز دریاچه در هجدهم مهرماه سال آبی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ به ۵۸۰۰ متر از سطح دریا رسیده است؛ رقمی که در مقایسه با شرایط مشابه سال آبی گذشته، ۱۱۰ سانتی متر افزایش دارد. همزمان، وسعت دریاچه به حدود یک‌هزار و ۹۴۶ کیلومترمربع رسیده که بیش از یک هزار و ۴۷۰ کیلومتر مربع بیشتر از وسعت آن در زمان مشابه بهبود وضعیت دریاچه نسبت به دوره مشابه سال گذشته حکایت دارد. بااین حال، ارزیابی پایداری این روند مستلزم توجه همزمان به وضعیت منابع آب سطحی و زیرزمینی در سراسر حوضه آبریز است.

رشد ۴۳ درصدی بارش در آذربایجان شرقی

افزایش تراز و وسعت دریاچه ارومیه در سال آبی جاری، نشانه‌ای امیدوارکننده از بهبود وضعیت آن است، اما این تغییرات به‌تنهایی برای اعلام پایان بحران کافی نیست، زیرا شرایط منابع آب تحت تأثیر مجموعه‌ای از عوامل، از میزان بارش و آورد رودخانه‌ها تا نحوه بهره‌برداری از آب‌های سطحی و زیرزمینی قرار دارد. به همین دلیل، وضعیت مطلوب‌تر دریاچه باید در کنار شاخص‌های ذخیره سدها، جریان رودخانه‌ها و تغییرات آبخوان‌ها بررسی شود. بهبود نسبی بارندگی‌ها در سال آبی گذشته و افزایش ذخایر سدهای دو استان، زمینه مساعدتری برای مدیریت منابع آب فراهم کرده است؛ بااین حال، آثار خشکسالی‌های انباشته شده در سال‌های گذشته همچنان پابرجاست و جبران کسری منابع زیرزمینی، بویژه در آبخوان‌هایی که با برداشت مستمر مواجه بوده‌اند، به زمان و مدیریت دقیق نیاز دارد. از این منظر، سال آبی جدید را باید فرصتی برای تثبیت بهبودهای اخیر دانست؛ فرصتی که در صورت تداوم بارش‌های مناسب و مدیریت اصولی منابع آب می‌تواند به تقویت ذخایر و بهبود شرایط دریاچه کمک کند، اما در صورت تداوم برداشت‌های نامتوازن، لزوماً به ترمیم پایدار منابع منجر نخواهد شد.

در آذربایجان شرقی، آمارهای اعلام شده از سوی شرکت آب منطقه‌ای استان، تصویری دوگانه از وضعیت منابع آب ارائه می‌کند: از یک سو افزایش بارش‌ها، رشد جریان‌های سطحی و بهبود پرشدگی مخازن سدها مشاهده می‌شود و از سوی دیگر کسری انباشته آبخوان‌ها و کاهش ذخایر دینامیک منابع زیرزمینی همچنان از مهم‌ترین نگرانی‌های مدیریت آب استان به شمار می‌رود.

یوسف غفازاده، مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای آذربایجان شرقی در گفت‌وگو با «ایران» اظهار کرد: «میزان بارش استان در سال آبی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ نسبت به سال آبی قبل ۴۳ درصد و در مقایسه با میانگین بلندمدت حدود ۱۳ درصد افزایش داشته است.» طبق گفته این مقام مسئول، مجموع بارندگی استان در سال آبی مذکور به ۳۳۷۰ میلی‌متر رسیده است؛ رقمی که نسبت به سال آبی قبل ۴۳ درصد و نسبت به میانگین بلندمدت ۱۲۰۹ درصد افزایش نشان می‌دهد. با وجود این افزایش، تحلیل شاخص استاندارد بارش یا SPI بیانگر آن است که پیامدهای خشکسالی‌های مستمر سال‌های گذشته همچنان بر منابع آب استان اثرگذار است. بر اساس ارزیابی اعلام شده، وضعیت خشکسالی آذربایجان شرقی در مجموع سال آبی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ در محدوده ترسالی ضعیف قرار داشته است. بررسی فصلی نیز نشان می‌دهد وضعیت استان در پیاپی با ترسالی ضعیف، در زمستان با ترسالی شدید، در بهار با ترسالی ضعیف و در تابستان در محدوده نرمال قرار داشته است. این وضعیت نشان می‌دهد بهبود بارش‌ها در مقطع زمانی مورد بررسی، اگرچه به تقویت منابع آب کمک کرده، اما برای جبران کامل کسری‌های انباشته شده کافی نبوده است.

پرشدگی ۴۰ درصدی سدهای بزرگ

بررسی جریان‌های آب سطحی نیز همین تصویر را تأیید می‌کند. مجموع حجم جریان آب سطحی استان آذربایجان شرقی در ایستگاه‌های مبنای هیدرومتری تا پایان شهریورماه سال آبی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ به ۴۲۹ میلیون مترمکعب رسیده است. این میزان در مقایسه با ۱۵۶ میلیون مترمکعب ثبت شده در سال آبی قبل، حدود سه برابر افزایش داشته، اما در مقایسه با میانگین بلندمدت ۵۵۹ میلیون مترمکعبی، همچنان ۲۳ درصد کمتر است. بنابراین، افزایش محسوس

شده و بارقه‌های امید را برای احیای این پهنه ارزشمند طبیعی تقویت کرده است. با این حال، تداوم پیامدهای خشکسالی‌های متوالی، کسری انباشته منابع آب زیرزمینی و فاصله جریان‌های سطحی از میانگین بلندمدت نشان می‌دهد بهبود شاخص‌های آبی را نمی‌توان به معنای پایان بحران منابع آب در حوضه آبریز دریاچه ارومیه دانست. اگرچه افزایش بارش‌ها و بهبود ذخایر سدهای دو استان آذربایجان شرقی و آذربایجان غربی، در کنار پیش‌بینی بارندگی‌های ماه‌های پیش رو، چشم‌انداز مساعدتری را برای سال آبی جدید ترسیم می‌کند، اما تحقق این چشم‌انداز بیش از هر چیز به مدیریت صحیح منابع آب، کنترل برداشت‌ها، جبران کسری آبخوان‌ها و هماهنگی میان دستگاه‌های مسئول و مصرف‌کنندگان وابسته است.

جریان‌های سطحی نسبت به سال گذشته را باید در کنار فاصله موجود با شرایط بلندمدت ارزیابی کرد؛ فاصله‌ای که اهمیت استمرار مدیریت مصرف و ذخیره‌سازی منابع آب را نشان می‌دهد. در بخش سدها نیز وضعیت ذخایر نسبت به سال گذشته بهبود یافته است. طبق گفته غفازاده، متوسط پرشدگی مخازن ۱۲ سد بزرگ آذربایجان شرقی حدود ۴۰ درصد است و این میزان در مقایسه با سال قبل ۱۲۰ درصد افزایش نشان می‌دهد. حجم کل مخازن این سدها در تراز نرمال ۶۴۷۰۳ میلیون مترمکعب اعلام شده و حجم ذخیره ثبت شده نیز نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۱۵۳ درصد افزایش یافته است. در میان سدهای بزرگ استان، سد نهند با ۷۱ درصد پرشدگی در جایگاه اول قرار دارد و سدهای زنوز با ۶۵ درصد و سهند با ۴۸ درصد پرشدگی در رتبه‌های بعدی قرار گرفته‌اند. این افزایش ذخایر می‌تواند ظرفیت مدیریت منابع آب سطحی را تقویت کند، اما پرشدگی متوسط ۴۰ درصدی سدها نشان می‌دهد بخش قابل توجهی از ظرفیت مخازن همچنان خالی است و میزان بهره‌مندی از بارش‌های پیش رو به شرایط جوی و نحوه ورود روان‌آب‌ها به مخازن وابسته خواهد بود. غفازاده با تأکید بر ضرورت همکاری مصرف‌کنندگان آب، اعلام کرده است با وجود بارش‌های بیشتر، بویژه در منابع آب زیرزمینی، انباشت کسری مخزن در سال‌های گذشته مانع از آن شده است که بارندگی به‌طور کامل در منابع آب جبران کنند.

از این رو، مدیریت تقاضا و ذخیره‌سازی مناسب در مخازن سدها همچنان اهمیت دارد. در همین حال، مجموع حجم جریان ورودی به سد ارس تا پایان مهرماه سال آبی ۱۴۰۶-۱۴۰۵ به ۱۶۲ هزار و ۹۸ میلیون مترمکعب رسیده است؛ رقمی که نسبت به سال آبی قبل ۹ درصد افزایش نشان می‌دهد. این آمار نیز بر ضرورت توجه به شرایط بلندمدت منابع آب در کنار تغییرات سالانه تأکید دارد؛ بویژه آنکه برنامه‌ریزی برای تأمین آب مصارف مختلف و حفظ ذخایر، نیازمند ارزیابی دقیق جریان‌های ورودی و میزان برداشت از منابع موجود است.

کنترل برداشت از آبخوان‌ها

وضعیت آب‌های زیرزمینی آذربایجان شرقی، بخش مهم دیگری از چالش مدیریت منابع آب استان را تشکیل می‌دهد. طبق آمار منتشر شده، حداکثر مجموع تغذیه آب زیرزمینی

در آبخوان‌های استان نسبت به ابتدای سال آبی ۱۴۰۵-۱۴۰۴، حدود ۱۲۸۰۸۴ میلیون مترمکعب گزارش شده است. در میان ۲۵ آبخوان استان، آبخوان‌های تبریز، شبستر، صوفیان و سراب بهترین وضعیت افزایش حجم ذخیره آب زیرزمینی را داشته‌اند؛ در مقابل، آبخوان‌های کردکندی و هادیشهر با شرایط نامناسب تغذیه و کمبود شدید مواجه بوده‌اند. با این حال، افزایش تغذیه در بخشی از آبخوان‌ها به معنای توقف روند افت ذخایر نیست. طبق گفته مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای آذربایجان شرقی، حجم ذخیره دینامیک آبخوان‌های استان در شهریورماه ۱۴۰۵ مقایسه با ابتدای سال آبی جاری و در اثر برداشت‌های انجام شده، با ۷۴ درصد کاهش به ۳۳۰۴۸ میلیون مترمکعب رسیده است. همچنین کاهش حجم ذخیره آب زیرزمینی در آبخوان‌های تبریز، سراب و تسوج در شهریورماه نسبت به ماه قبل، حدود ۱۱۰۴۵ میلیون مترمکعب بوده که بنا بر اعلام وی، حدود ۴۴ درصد از کاهش مورد بررسی را شامل می‌شود. این وضعیت، ضرورت توجه ویژه به کنترل برداشت‌ها در مناطق یاد شده را برجسته می‌کند. مجموع کسری مخازن آب‌های زیرزمینی آذربایجان شرقی تا پایان شهریورماه ۱۴۰۵، ۱۱۰۴۵ میلیون مترمکعب بوده که مقایسه با بلندمدت، حدود یک‌هزار و ۴۹۹۰۶۷ میلیون مترمکعب اعلام شده است. در همین راستا پیش‌بینی شرکت آب منطقه‌ای استان نیز حاکی از احتمال افزایش این رقم تا پایان سال آبی، در صورت تداوم روند برداشت‌هاست. چنین شرایطی نشان می‌دهد مدیریت منابع آب نباید تنها بر افزایش ذخیره سدها و بهره‌گیری از بارندگی‌های فصلی متمرکز باشد؛ بلکه کنترل برداشت از آبخوان‌ها، بویژه در مناطقی که با افت ذخیره مواجه‌اند، باید جایگاه مهمی در برنامه‌ریزی منابع آب داشته باشد.

مدیریت پایدار منابع آب در آذربایجان غربی در آذربایجان غربی نیز وضعیت سدها از بهبود ذخایر آبی نسبت به سال گذشته حکایت دارد. مدیریت شرکت آب منطقه‌ای آذربایجان غربی، با تشریح وضعیت منابع آب استان اعلام کرده که حجم ذخیره سدهای مخزنی تا پایان شهریورماه اسال به یک‌هزار و ۲۸۶ میلیون مترمکعب رسیده است؛ رقمی که در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته ۶۳ درصد افزایش نشان می‌دهد. در این استان، ۱۷ سد مخزنی در حال بهره‌برداری است که مجموع ظرفیت منابع آب در کنار تغییرات سالانه تأکید دارد؛ بویژه آنکه برنامه‌ریزی برای تأمین آب مصارف مختلف و حفظ ذخایر، نیازمند ارزیابی دقیق جریان‌های ورودی و میزان برداشت از منابع موجود است.

کنترل برداشت از آبخوان‌ها وضعیت آب‌های زیرزمینی آذربایجان شرقی، بخش مهم دیگری از چالش مدیریت منابع آب استان را تشکیل می‌دهد. طبق آمار منتشر شده، حداکثر مجموع تغذیه آب زیرزمینی

میزان بارندگی‌ها و آورد رودخانه‌ها در ماه‌های آینده وابسته است و تحقق ۱۲۸۰۸۴ میلیون مترمکعب گزارش شده است. در میان ۲۵ آبخوان استان، آبخوان‌های تبریز، شبستر، صوفیان و سراب بهترین وضعیت افزایش حجم ذخیره آب زیرزمینی را داشته‌اند؛ در مقابل، آبخوان‌های کردکندی و هادیشهر با شرایط نامناسب تغذیه و کمبود شدید مواجه بوده‌اند. با این حال، افزایش تغذیه در بخشی از آبخوان‌ها به معنای توقف روند افت ذخایر نیست. طبق گفته مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای استان، خالی حجم ذخیره دینامیک آبخوان‌های استان در شهریورماه ۱۴۰۵ مقایسه با ابتدای سال آبی جاری و در اثر برداشت‌های انجام شده، با ۷۴ درصد کاهش به ۳۳۰۴۸ میلیون مترمکعب رسیده است. همچنین کاهش حجم ذخیره آب زیرزمینی در آبخوان‌های تبریز، سراب و تسوج در شهریورماه نسبت به ماه قبل، حدود ۱۱۰۴۵ میلیون مترمکعب بوده که مقایسه با ابتدای سال آبی جاری و در اثر برداشت‌های انجام شده، با ۷۴ درصد کاهش به ۳۳۰۴۸ میلیون مترمکعب رسیده است. همچنین کاهش حجم ذخیره آب زیرزمینی در آبخوان‌های تبریز، سراب و تسوج در شهریورماه نسبت به ماه قبل، حدود ۱۱۰۴۵ میلیون مترمکعب بوده که بنا بر اعلام وی، حدود ۴۴ درصد از کاهش مورد بررسی را شامل می‌شود. این وضعیت، ضرورت توجه ویژه به کنترل برداشت‌ها در مناطق یاد شده را برجسته می‌کند. مجموع کسری مخازن آب‌های زیرزمینی آذربایجان شرقی تا پایان شهریورماه ۱۴۰۵، ۱۱۰۴۵ میلیون مترمکعب بوده که مقایسه با بلندمدت، حدود یک‌هزار و ۴۹۹۰۶۷ میلیون مترمکعب اعلام شده است. در همین راستا پیش‌بینی شرکت آب منطقه‌ای استان نیز حاکی از احتمال افزایش این رقم تا پایان سال آبی، در صورت تداوم روند برداشت‌هاست. چنین شرایطی نشان می‌دهد مدیریت منابع آب نباید تنها بر افزایش ذخیره سدها و بهره‌گیری از بارندگی‌های فصلی متمرکز باشد؛ بلکه کنترل برداشت از آبخوان‌ها، بویژه در مناطقی که با افت ذخیره مواجه‌اند، باید جایگاه مهمی در برنامه‌ریزی منابع آب داشته باشد.

مدیریت پایدار منابع آب در آذربایجان غربی در آذربایجان غربی نیز وضعیت سدها از بهبود ذخایر آبی نسبت به سال گذشته حکایت دارد. مدیریت شرکت آب منطقه‌ای آذربایجان غربی، با تشریح وضعیت منابع آب استان اعلام کرده که حجم ذخیره سدهای مخزنی تا پایان شهریورماه اسال به یک‌هزار و ۲۸۶ میلیون مترمکعب رسیده است؛ رقمی که در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته ۶۳ درصد افزایش نشان می‌دهد. در این استان، ۱۷ سد مخزنی در حال بهره‌برداری است که مجموع ظرفیت منابع آب در کنار تغییرات سالانه تأکید دارد؛ بویژه آنکه برنامه‌ریزی برای تأمین آب مصارف مختلف و حفظ ذخایر، نیازمند ارزیابی دقیق جریان‌های ورودی و میزان برداشت از منابع موجود است.

مدیریت پایدار منابع آب در آذربایجان غربی در آذربایجان غربی نیز وضعیت سدها از بهبود ذخایر آبی نسبت به سال گذشته حکایت دارد. مدیریت شرکت آب منطقه‌ای آذربایجان غربی، با تشریح وضعیت منابع آب استان اعلام کرده که حجم ذخیره سدهای مخزنی تا پایان شهریورماه اسال به یک‌هزار و ۲۸۶ میلیون مترمکعب رسیده است؛ رقمی که در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته ۶۳ درصد افزایش نشان می‌دهد. در این استان، ۱۷ سد مخزنی در حال بهره‌برداری است که مجموع ظرفیت منابع آب در کنار تغییرات سالانه تأکید دارد؛ بویژه آنکه برنامه‌ریزی برای تأمین آب مصارف مختلف و حفظ ذخایر، نیازمند ارزیابی دقیق جریان‌های ورودی و میزان برداشت از منابع موجود است.

ایران در «ایران»

نگاهی به چالش‌های توسعه روستایی در گیلانغرب

جمعیت در «گاوور» با تکمیل زیرساخت‌ها ماندگار می‌شود

ساکنان از ضعف آنتن تلفن همراه و دسترسی نداشتن به اینترنت شکایت کرده‌اند.

دولت چه می‌کند؟

در ماه‌های اخیر، مجموعه‌ای از پروژه‌ها و تصمیم‌هایاری کاهش این شکاف‌ها در گیلانغرب دنبال شده است. در حوزه آب، اصلاح شبکه‌های فرسوده و تکمیل طرح‌های آبرسانی در دستور کار قرار گرفته و تجهیز سه پاء اعتبار حدود ۳۰ میلیارد تومان از اقدامات اخیر شهرستان است. راه زمستانی، آنتن تلفن یا دسترسی به خدمات باشد. فاصله میان این دو تصویر همان چیزی است که باید اندازه‌گیری شود.

روستاها در منطقه وجود دارند که در سال‌های اخیر با تنش آبی دست و پنجه نرم کرده‌اند، نه لزوماً به این دلیل که آب در رودخانه

با زیرزمین وجود ندارد، بلکه به دلیل فرسودگی شبکه‌ها، مشکلات خطوط انتقال، تأسیسات پمپاژ و فاصله میان منابع آب و سکونتگاه‌ها. شرکت آب منطقه‌ای استان، خالی بودن حدود ۵۰ درصد ظرفیت مخازن در پایان شهریورماه، امکان مناسبی برای جذب و ذخیره بخشی از بارش‌های ماه‌های آینده فراهم کرده است. البته میزان استفاده از این ظرفیت به مقدار بارش‌ها، جریان ورودی رودخانه‌ها و شرایط تحقق پیش‌بینی‌های هواشناسی بستگی دارد.

تدوین برنامه‌های مدیریت مصرف مجید رستگاری، مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای آذربایجان غربی همچنین مشارکت مردم و همراهی بهره‌برداران را از ارکان مدیریت پایدار

منابع آب دانست و بر ضرورت انسجام میان مردم و مسئولان تأکید کرد. طبق گفته این مقام مسئول، اطلاع‌رسانی دقیق درباره وضعیت منابع آب، میزان ذخایر و ضرورت مصرف بهینه، بویژه از طریق رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی، می‌تواند زمینه شکل‌گیری درک مشترک میان مصرف‌کنندگان، بهره‌برداران و دستگاه‌های مسئول را فراهم کند. این رویکرد در استانی که بخشی از منابع آبی آن در ارتباط با وضعیت دریاچه ارومیه اهمیت دارد، می‌تواند به تقویت همراهی عمومی با برنامه‌های مدیریت مصرف کمک کند. در مجموع، افزایش تراز و وسعت دریاچه ارومیه، رشد بارش‌ها در آذربایجان شرقی و افزایش ذخایر سدهای دو استان، نشانه‌هایی از بهبود نسبی وضعیت منابع آب در مقایسه با سال گذشته هستند؛ اما استمرار کسری آبخوان‌ها در آذربایجان شرقی و وابستگی ذخایر سدهای آذربایجان غربی به بارش‌ها و آورد رودخانه‌ها نشان می‌دهد این بهبود همچنان به تثبیت و مدیریت اصولی نیاز دارد.

چشم‌انداز مساعدتر سال آبی جدید زمانی می‌تواند به فرصتی پایدار برای منابع آب و دریاچه ارومیه تبدیل شود که افزایش بارش‌ها با کنترل برداشت‌ها، ذخیره‌سازی مناسب، مصرف بهینه و هماهنگی میان دو استان همراه باشد. در غیر این صورت، بهبود کوتاه‌مدت شاخص‌ها ممکن است نتواند از فشار ناشی از خشکسالی‌های گذشته و کسری انباشته منابع آب بکاهد. حفاظت از دریاچه ارومیه و مدیریت پایدار منابع آب آن، در نهایت به تصمیم‌گیری هماهنگ در مقیاس حوضه آبریز و توجه همزمان به وضعیت منابع سطحی و زیرزمینی وابسته است.

بنگاه

جایگاه هرمزگان در تولید میگوی پرورشی

معاون آبی‌پروری شیلات هرمزگان، میگوی کشور، این روزها در اوج فصل برداشت است. آنچه اسمال این صنعت را بیش از گذشته برجسته می‌کند، نه فقط گسترش سطح مزارع و رشد تولید، بلکه عبور موفق از چالش‌هایی مانند بیماری در مزارع و تکیه بر نوآوری و روش‌های جدید پرورش است. در این رابطه، معاون آبی‌پروری شیلات هرمزگان تاکنون از برداشت حدود سه هزار و هفتصد تن میگو خبر می‌دهد و پیش‌بینی می‌کند تولید استان تا پایان فصل برداشت در آبان‌ماه به ۲۰ هزار تن برسد؛ رقمی که می‌تواند جایگاه دوم سال گذشته هرمزگان در پرورش میگوی وانامی را تثبیت کند.

برداشت سه هزار تن میگو

معاون آبی‌پروری شیلات هرمزگان از آغاز مرحله اول برداشت میگوی پرورشی در این استان از فروردین تا تیرماه و مرحله دوم از مرداد تا آبان‌ماه خبر داد و گفت: «امسال شش هزار و هفتصد هکتار از مزارع هرمزگان به پرورش میگو اختصاص یافته است.» سبزی سبزی برانزده افزود: «تاکنون حدود سه هزار و هفتصد تن میگو از مزارع پرورش هرمزگان برداشت شده است.» وی پیش‌بینی کرد که تا پایان فصل برداشت در آبان‌ماه، ۲۰ هزار تن میگوی پرورشی در این استان تولید شود.

معاون آبی‌پروری شیلات هرمزگان، میگوی کشور، این روزها در اوج فصل برداشت است. آنچه اسمال این صنعت را بیش از گذشته برجسته می‌کند، نه فقط گسترش سطح مزارع و رشد تولید، بلکه عبور موفق از چالش‌هایی مانند بیماری در مزارع و تکیه بر نوآوری و روش‌های جدید پرورش است. در این رابطه، معاون آبی‌پروری شیلات هرمزگان تاکنون از برداشت حدود سه هزار و هفتصد تن میگو خبر می‌دهد و پیش‌بینی می‌کند تولید استان تا پایان فصل برداشت در آبان‌ماه به ۲۰ هزار تن برسد؛ رقمی که می‌تواند جایگاه دوم سال گذشته هرمزگان در پرورش میگوی وانامی را تثبیت کند.